

Fővárosi Ítéltábla
2.K.27.387/2011/3.

napján

sk

Végzés:
Az ítélet 2011. október 14.

jogerős.
Budapest, 2011. október 19.

Borsainé dr. Tóth Erzsébet

a tanács elnöke

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az elnök által képviselt felperesnek a jogi igazgató által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa [1015 Budapest, Ostrom utca 23-25., hiv. sz.:] alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint perköltséget.

A kereseti illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a Legfelsőbb Bírósághoz címzetten a Fővárosi Ítéltáblánál kell írásban, három példányban benyújtani.

I n d o k o l á s

A felperes a sajtó szabadságáról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 13.§-ában meghatározott

kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megsértése miatt hatósági eljárást kezdeményezett az alperesnél a ... (a továbbiakban: Médiaszolgáltató) ...-es csatornáján ...-én közzétett „...” című műsorszám azon műsorrészlete miatt, amelyben - álláspontja szerint - Barsiné Pataky Etelka, a Duna stratégiáért felelős kormánybiztos azt állította, hogy nem létezik Magyarországra irányadó kényszer a Dunára vonatkozó hajózási paraméterek biztosítását illetően. A kérelemében felsorolta a hazánkat érintő, hajózási paraméterek biztosítására kényszerítő szabályokat.

A kérelemmel szemben a Médiaszolgáltató a jogsértést vitatva előadta, hogy a műsorszám vendége a Duna stratégia főbb elemeit ismertette, a magyar elnökség előtt álló feladatokról beszélt, e körben a felperesnek a Duna hajózási paramétereire vonatkozó véleménye nem tekinthető relevánsnak. Nincs ugyanis olyan törvényi kötelezettsége, amely alapján a Duna-stratégia valamennyi elemének megítélésével kapcsolatos összes álláspontot ismertetnie kellett volna a „...” című műsorban.

Az alperes a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 181.§-ában írtak szerinti eljárásában a 2011. június 22. napján kelt 832/2011.(VI.22.) számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Indokolása szerint a Médiaszolgáltató nem sértette meg az Smtv. 13.§-ában meghatározott kiegyensúlyozott tájékoztatási kötelezettséget. Kifejtette, hogy a Duna stratégia elfogadása alkalmából szerepelt a műsorszámban vendégként a Duna stratégiáért felelős kormánybiztos. Tájékoztatása során szó esett a vízminőségről, a környezeti katasztrófákról és az Unió által megoldandó számos kérdésről. A kormánybiztos elmondta, hogy a stratégiához hozzá tartozik a Duna hajózhatóvá tétele, amely felvetés kapcsán a műsorvezető ennek megoldási módjára kérdezett rá. A kormánybiztos válaszában azt mondta, hogy „a magyar elnökség komoly sikere, hogy a számok ne legyenek kőbe vésve, ezek változhatnak egy tegnapi döntés alapján. Nincsenek kényszerek körülöttünk, tehát ezt most már el lehet felejteni, egész másképp kell a Dunához hozzáállni, másképp kell gondolkodni”. A műsorvezető következő kérdése annak kifejtésére irányult, hogy mit jelent az, hogy Magyarország körül nincsenek kényszerek e tekintetben. A kormánybiztos erre azt válaszolta, hogy ez „azt jelenti, hogy itt ugye röpködtek számok, hogy hatos hajóosztály, négyes hajóosztály, de aztán elindultak a szakmai viták erről, nincs kényszer, meg kell állapodnunk, de kényszer nincsen. A lényege a dolgoknak, hogy másképp állunk hozzá a Dunához.” Mindezek alapján az alperes megítélése szerint a felperesi álláspont ismertetésének elmaradása nem eredményezte a műsorszámban elhangzott tájékoztatás kiegyensúlyozatlanságát. A felperes által kifogásolt azon állítás ugyanis, miszerint nincsen hazánkra vonatkozó kényszer a Dunára irányadó hajózási paraméterek kapcsán, olyan szövegkörnyezetben merült fel, amelyből világosan kiderült, hogy ezen paraméterek a Duna stratégia elfogadását követően, a jelenleg is folyó tárgyalások révén kerülnek majd rögzítésre.

A határozat hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárásra való kötelezése iránt előterjesztett keresetében a felperes előadta, hogy a műsor azért volt kiegyensúlyozatlan, mert a riport alanya azt a valótlan-ságot állította, hogy Magyarország körül nincsenek kényszerek a Duna ügyében, és a kényszerek körébe a Duna hajózási paramétereit is beleértette. Ezzel szemben hivatkozott a Párizsi Békeszerződésnek a Duna folyamon a hajózás szabad nyitva tartásáról rendelkező részére, a Duna Bizottsággal 1948-ban, a Dunán való hajózás rendjének szabályozására vonatkozóan kötött egyezményre, a belgrádi egyezmény 1988. március 26-án kiegészített jegyzőkönyvére, az ENSZ-EGB Folyamhajózási Bizottságának a Duna hajózhatóságáról szóló 30. sz. határozatára és annak az Európai Közlekedési Miniszterek Konferenciája általi jóváhagyására, valamint a Szap-Budapest közötti Duna-szakasz hajózhatósága javításához szükséges folyószabályozásról szóló 2059/1996. (III.13.) Korm. határozatra, mint néhány, Magyarország számára kényszert jelentő jogforrásra. Álláspontja szerint a tájékoztatás akkor lett volna kiegyensúlyozott, ha a műsorvezető szembesíti riportalanyságát e jogforrások valamelyikével. Hangsúlyozta, hogy nem azt kérte a médiaszolgáltatótól, hogy tegye közzé a Duna hajózhatósági paramétereire vonatkozó javaslatukat, hanem azt, hogy a néző a tényeknek megfelelően kapjon, tájékoztatást arról, hogy igenis vannak Magyarország számára olyan jogforrások, amelyek kényszert jelentenek országunk számára, mert meghatározzák, hogy mit vagyunk kötelesek tenni a Duna magyarországi szakaszán a Duna szabad hajózásának biztosítása érdekében. Ezek olyan jogforrások, amelyek tekintetében már megállapodtunk, azokat elfogadtuk, amelyekről lehet ugyan utólagos szakmai vitákat folytatni, de megváltoztatásukra, különös tekintettel a nemzetközi jogforrásokra, aligha van esély. Szeretnék elmondani a „...” nézőinek, hogy vannak olyan, a törvényhozó és az egymást követő kormányok által vállalt kötelezettségek, amelyek kényszert jelentenek Magyarország számára a Dunával kapcsolatos lehetséges cselekvési állapotterünket illetően. Ezen kívül bemutatta a műtárgyak és a klímaváltozás Dunára gyakorolt hatását, a meder mélyülése megakadályozásának lehetséges módját, valamint a 2000. október 23-án elfogadott Víz Keretirányelvet, amely szerint a vizek védelmét és az azokkal való fenntartható gazdálkodást a közösségi politika számos egyéb, energia, közlekedés és áruszállítás, lakossági-, ipari- és mezőgazdasági vízellátás, halászat, regionális fejlesztés és idegenforgalom szakterületeibe integrálva kell megvalósítani és amelyekről szintén szót kell ejteni a „...” című műsor nézőinek.

Érdemi nyilatkozatában az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte. A határozatban foglaltak megisméltelése mellett állította, hogy a vitatott műsorszám jellege nem követelte meg, hogy a megszólalón kívül más személyt is meghallgassanak, így a műsorszám egésze teljes mértékben kiegyensúlyozottnak tekinthető. A kormánybiztos felvázolta, hogy a stratégiához hozzátartozik a Duna hajózhatóvá tétele és ennek megoldási módja vonatkozásában előadta, hogy a magyar elnökség sikereként tudható be, hogy a szakmai viták elindultak, amelyek végén megállapodás kell, hogy szülessen, azonban kényszer nem köti Magyarországot. Az a kijelentés, hogy a Dunára irányadó hajózási paraméterek kapcsán nincs Magyarországra nézve kényszer olyan szövegkörnyezetben merült

fel, melyből kiderül, hogy ezen paraméterek a Duna stratégia elfogadását követően, a jelenleg is folyó tárgyalások révén kerülnek rögzítésre. A kormánybiztos tehát nem arról nyilatkozott, hogy nem léteznek olyan egyezmények, bizottsági határozatok, illetve egész jogszabályok, amelyek a Dunával kapcsolatosan Magyarországra kötelezettségeket teremtenek, hanem a téma az volt, hogy az elindult szakmai viták folyományaként megállapodás fog születni.

A Médiaszolgáltató - tájékoztatás ellenére - a perbe nem kívánt beavatkozni.

A Fővárosi Ítéltábla a keresettel támadott közigazgatási határozatot a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/A. §-a alapján a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálta felül, és a keresetet a Pp. 338.§-ának (1)-(2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes keresete nem megalapozott.

Az Smtv. 10.§-a értelmében mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.

Az Smtv 13.§-a alapján a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban sokoldalúan, tényyszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni. E kötelezettség részletes szabályait törvény az arányosság és a demokratikus közvélemény biztosítása követelményeinek megfelelően állapítja meg.

A keresettel támadott műsorszám egy, a felek által nem vitatottan közérdeklődésre számot tartó kérdésről, a Duna-stratégia elfogadásáról tájékoztatott. A Stratégia szerteágazó, több területet érintő, több gazdasági vetülettel rendelkező integrált rendszert képez, amelynek egyik eleme a dunai hajózás kérdése. A beszélgetés nem a Duna menti államok gazdaságpolitikai-helyzetének, nemzetközi-közjogi státusának bemutatására irányult, hanem annak közlésére, hogy megszületett egy átfogó gazdasági-szakpolitikai szándéknyilatkozat, amelyet követően a szakpolitikai egyeztetések kedvező iránya prognosztizálható. Ennek keretében a Duna stratégiával foglalkozó, keresettel támadott, mindössze hatperces interjú több, a Stratégiával kapcsolatos témát érintett, azonban a stratégia által felölelt kérdések teljes spektrumát nem törekedett átfogni, a beszélgetés apropóját a stratégia elfogadásának pusztá ténye jelentette. Az interjúalany tájékoztatott: a Stratégiával, annak elfogadásával kapcsolatos álláspontját közölte, az érintett országok átfogó gazdasági-jogi elemzésére nem törekedett. Erre figyelemmel a kiegyensúlyozott

tájékoztatás elvének sérelmét nem lehetett megállapítani; a felperes a tájékoztatás teljeskörűségét alappal nem hiányolhatta. A felperesnek az előadott állásponttal ellenkező álláspontjának bemutatása kiegyensúlyozott tájékoztatást egyébként sem valósítana meg: a hivatkozott jogszabály ilyen jellegű értelmezése a szabályozó norma kiüresítése mellett a tájékoztatási kötelezettséget tenné parttalanná. A keresettel támadott műsorszám szűk időkerete egy kérdés - a Duna stratégia elfogadása kapcsán egy részterület, a hajózás - vonatkozásában teljeskörű, átfogó tájékoztatásra nem volt alkalmas. A Dunára vonatkozó (hajózási) nemzetközi kötelezettségvállalások áttekintését is érintve a felperes, illetőleg a többi jogvédő szervezet véleményét bemutatni eleve lehetetlen lett volna. Az elhangzottak nem indokolták - a bejelentés szintjén sem - a felperes álláspontjának ismertetését, annak megfelelő színtere egy kerekasztal beszélgetés, vagy egy háttérműsor lett volna.

A kifejtettekre tekintettel megállapítható, hogy a műsorszám a hivatkozott törvényi követelményeknek megfelelt. Az alperes által meghozott közigazgatási hatósági határozat vizsgálata alapján az is rögzíthető, hogy az alperes mint közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta.

Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a felperes alaptalan keresetét a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján elutasította.

A kereset elutasítása folytán a felperes pervesztes lett; kereseti illetéket azonban az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62.§-ának (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előzetesen lerónia nem kellett. Az Itv. 5.§-ának (1) bekezdés d) pontja szerint személyes illetékmentes pervesztes felperes helyett a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli a költségmentességnek a bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján. A felperes személyes illetékmentessége a Pp. 86.§-ának (3) bekezdése értelmében az ellenfél javára megítélt perköltség megtérítésének kötelezettségét nem érinti: az alperes perköltségét a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján a felperes megfizetni köteles.

Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 340.§-ának (2) bekezdésén alapszik, tekintettel az Mttv. 181.§-ának (6) bekezdésében és 164.§-ának (3) bekezdésében írtakra is.

Budapest, 2011. évi szeptember hó 07. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke, dr. Vitál-Eigner Beáta sk. előadó bíró,
. Bacsa Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tiszttviselő

